

SZAKRÁLIS HAGYOMÁ- NYOK (VI/38.), A KORO- NÁZÁSI JELKÉPEK (IV/03/f.)

Csihák György (Zürich):

A végzet lándzsája

Ennek a történetnek sajátága, hogy több történetből áll. Az utolsó, itt leírt történet kivételével, az egészről a History Channel készített filmet, amit Magyarországon 2012. december 16-án 17 órai kezdettel lehetett látni. Íme, az első történet.

Pilátusnak Júdeában volt egy Longinus nevű tisztje, akinek megsérült a szeme és emiatt rosszul látott. Mivel Pilátus továbbra is alkalmazni akarta, megbízta annak ellenőrzésével, hogy a keresztre feszítés rendben történik-e? Amikor a mi Jézus urunkat megfeszítették, Longinus nem volt arról meggyőződve, hogy tényleg meghalt, ezért lándzsájával az Üdvözítőbe szúrt. A szúrás helyéről vér csöppent a katona szemébe, aki azonnal visszanyerte régi látását. Erre Longinus – állítólag – azonnal beállt Krisztus követői közé. Lándzsája pedig a végzet lándzsája lett.

A végzet lándzsája állítólag az úgynevezett Nagy Károlyhoz került és a német-római császárok koronázási jelvényei közé tartozik. Az a hit járja, hogy aki ennek a lándzsának birtokába kerül, az legyőzhetetlen. Állítólag ez a Nagy Károly soha nem veszített csatát. A Német-Római Császárság utolsó uralkodója egy Habsburg volt, ezért a koronázási jelvények Bécsbe kerültek, ahol most is találhatóak, a Burgban.

A második történetet azzal kezdem, hogy Hitler, mint fiatal festő, Bécsben látta a jelvényeket és tudott a lándzsáról meg a hozzá kötődő hitről. Hitler állítólag egy nagy egyesült Európáról álmódott, amit egyesek szerint ez a bizonyos

Nagy Károly már egyszer megvalósított. Egyesek szerint Hitler azért igyekezett Ausztriát mielőbb a Birodalomhoz csatolni, hogy ezen koronázási jelvényekhez jusson – leginkább a lándzsához. Amikor terve kiviteléhez kezdett, egy német tisztet küldött Bécsbe. Ez a tiszt, amint megtudta, hogy a német csapatok sikeresen közelednek Bécshez, azonnal a Burgba ment és vigyázott a jelvényekre. Bécs elfoglalása után két nappal Hitler Bécsbe érkezett és azonnal a Burgba sietett, hogy megtekintse a kincseket. Rögtön intézkedett a birodalmi koronázási jelvények Nürnbergbe való szállításáról. Hitler állítólag Nürnberget képzelte az új birodalom központjának. Ismeretes, hogy Hitler a németek szkíta eredetét hitte. A fontosabb szolgálat embereinek előírta szkíta emlékek őrzését, szkíta hagyomány ápolását. Felvonulásokon szkíta lovasokat szerepeltetett, akik a horogkeresztet viselték – tudvalévő, hogy szkíta régészeti emlékeken gyakran szerepel, igaz fordított irányban: svasztika. Az is ismeretes, hogy a germánok szkíta eredete a német tudományban a mai napig létezik. Talán nem egészen alaptalannul, hiszen a gótok a Meotisz vidékén együtt éltek a hunokkal, tőlük tanulták az írást, és a népek csatájában a keleti gótok Atila, a nyugati gótok Aetius oldalán harcoltak Catalaumnál. Strabón „Geographica” című, Kr. után 18-tól 23-ig írt művében annak a vidéknek a szomszédságában, ahol a germánok kellett akkor tartózkodjanak, a térképre ráírta: Scythae Nomades. Tudvalévő, hogy a hunok magukat nevezték hunnak, a tőlük északra élő lovas műveltségű népeket a görögök nevezték szkítának, de arról nincs híradás, hogy ezek a népek magukat is szkítának nevezték volna.

Egyesületünk egyik alapító tagja Rojkóné Bakos Ibolya: Hunok nyomdokain Németországban és Hollandiában című, saját kiadásban Bernben, 1988-ban megjelentetett útleírásában egészen Hollandiáig követte a hunok nyomdokait, bemutatva számos ma is létező természeti alakzatokat, építményeket, településeket és romokat, amelyek máig őrzik a hunok nevét.

A következő történet egy Walter Horn nevű németről szól, aki egyetemi doktorátust szerzett művészettörténetből és szívesen foglalkozott ezekkel a jelvényekkel. Rövidesen abba a kutatócsoportba került, ahol ezekkel a jelvényekkel és a birodalmi gondolat kifejtésével foglalkoztak. Hamarosan megismerte a nácik terveit és megirtózott tőlük, ezért elhatározta, hogy külföldre szökik, útközben, még német földön az elhárítók rátaláltak – és láss csodát! – az üldöző tiszt azt mondta, hogy csak menjen. Rendkívül érdekesnek tartom... Az USA-ba ment, és mint amerikai tiszt Belgiumban a második nagy háború idején német hadifoglyok kihallgatása volt a feladata. Mit tesz Isten, kezébe került egy egyszerű német katona, aki elmondta, hogy a németek Nürnbergben, egy alagútrendszerben nagy kincseket elrejtettek. Horn felismerte a helyzetet és rögtön jelentést írt – noha tartott tőle, hogy a katonákat a kincsek kevésbé fogják érdekelni – és itt kezdődik a harmadik történet.

Horn jelentése Patton tábornok kezébe került. A tábornok ismerte a lándzsa történetét és hitt benne. Az amerikaiak akkor még bombázták Nürnberget és ott természetesen minden veszélybe került. Patton egy különleges egységnek meg-

parancsolta, hogy keressék az alagutat. Ez szinte lehetetlen feladat volt – egy porig bombázott városban. Mit tesz Isten: a katonák megtalálták, végimentek rajta és a végén egy páncél ajtóhoz jutottak, amiről utóbb kiderült, hogy fél méter vastag. A katonák természetesen fel akarták robbantani, aminek következtében mögötte is minden elpusztult volna – de ismét csoda történt: megjelent egy városi tisztviselő, aki felajánlotta, hogy odahívja a polgármestert. Mikor megjöttek, hozták a kulcsot, bementek – és mindenki elámult, hogy micsoda kincsek voltak fölhalmozva. Volt ott egy kb. fél méter hosszú faláda, benne a nevezetes lándzsa-vég. Így került a lándzsa az amerikaiakhoz, majd vissza Bécsbe, a Burgba – ahol ma is látható.

Újabban modern vizsgálatokat végeztek a lándzsán és megállapították, hogy nincsenek rajta vérnyomok és valamikor a 7/8. században készült – éppen akkor, amikor az állítólagos Nagy Károlynak szüksége lehetett rá. Közben az is kiderült, hogy összesen négy végzet lándzsája ismert: a másik három közül egy-egy van Örményországban, Lengyelországban – és a Vatikánban. A kutatók ez utóbbit tartják az eredetinek, de nem vizsgálható.

Néhány szó Pattonról. Akit története érdekel, elolvashatja a róla szóló könyvet, esetleg látta az ennek alapján készült filmet is, ami két változatban is készült. Ez is mutatja, hogy egy egészen kivételes emberről van szó. A későbbi USA elnök Eisenhower személyes barátjaként, sok mindent megengedhetett magának – ráadásul a háború legsikeresebb amerikai tábornoka volt. Egyáltalán nem tartotta titokban, hogy messze nem ért egyet az akkori amerikai politizálással, sőt már azzal sem, hogy a megszállt területeken az amerikaiak miként viselkedtek. Hangoztatta, hogy megy Washingtonba és mindent elmond Eisenhownak. Az utolsó útján, parancsnoki autójának ütközött egy teherautó, a jeep legurult egy lejtőn és a tábornokot egy mentőautóval akarták kórházba szállítani, de szembejött egy tank és eltiporta a járművet. Minden utasa meghalt.

Most pedig következzen az utolsó történet – ami nem szerepel a nevezett History Channel filmben.

Szakkönyveinkben koronánkról sokféle történet olvasható. Leggyakoribb az a hiedelem, hogy koronánkat Szilveszter pápa küldte Sztephanosz, illetve újabban I. István királyunknak – aminek ezidáig még senki nem mutatott be egyetlen hitelt érdemlő forrását sem. Van viszont két igen fontos, idevágó tényadat. Mindkettő a koronázási paláston: minden kutatási eredmény egyhangú a tekintetben, hogy ezt a palástot a szent király felesége, Gizella és udvarhölgyei készítették. A paláston áll a király, fején egy nyitott abroncskoronával, ami egyetlen ponton sem hasonlít a mai, Istvánnak tulajdonított koronánkhoz.

A másik idekívánczó adatot: a paláston álló király kezében egy lándzsa látható. Tény, hogy Sztephanosz – illetve nevezzük mi is Istvánnak – Szilveszter pápától térítésre kapott felhatalmazást, – innen van az apostoli minősítés, – amihez egy lándzsát is kapott, mivel ez akkor harci feladatot is jelentett, kiváltképp, ha egy király az illető. A krónikások azt is feljegyezték, hogy III. Henrik császár a ménfői csata után (1044) visszavitte Rómába a lándzsát. Ez a Henrik tíz év

alatt öt hadjáratot vezetett ellenünk – el sem tudom képzelni, hogy ennyi fáradságot megért egy lándzsa. Hacsak ennek a lándzsának nem tulajdonítottak különleges jelentőséget. Lehetne mondani, hogy a térítői, tehát apostoli megbízás lett volna érdekes, amihez a lándzsa esetleg kapcsolható. Ezzel szemben az apostoli joga a mindenkori, koronázott magyar királyt máig megilleti – noha az a bizonyos lándzsa már nincs nálunk. Érdeklődött az ügyben Mária Terézia és Ferenc József is, de Róma mindkettőt arra intette, hogy az apostoli jog nem jár semmiféle császárnak, az egyedül a koronás magyar királyt illeti. Pietro Gasparri bíboros államtitkár az 1921 utáni idők magyar érdeklődésére kijelentette: „A Szentszék annak idején, ha Magyarországnak ismét lesz megkoronázott apostoli királya, kész tanulmányozni, milyen jogok illetik meg a királyt ebben a kérdésben.” Sapia sat.

Zürich, 2012. Advent.